

Νέα Σελήνη Κριού Λονδίνο, 28 Μαρτίου 2025

Anne Woodward

Γεια σας, αγαπητοί φίλοι και ένα πολύ θερμό καλωσόρισμα απευθύνω σε όλους σας. Χαίρομαι ιδιαίτερα που μοιράζομαι μαζί σας, απόψε, κάποιες σκέψεις, καθώς και για το ότι θα διαλογιστούμε από κοινού για την εξεύρεση τρόπων με τους οποίους μπορούμε να ενισχύσουμε τα χέρια του Νέου Ομίλου των Παγκόσμιων Υπηρετών. Είναι μεγάλη χαρά, διότι μπορούμε να συμβάλουμε ενεργά και πρακτικά στην υλοποίηση του θείου Σχεδίου του Φωτός και της Αγάπης στον κόσμο, το οποίο τόσο πολύ χρειάζεται την σήμερα ημέρα.

Η αποψινή μας συνάντηση της νέας σελήνης πραγματοποιείται στο ζώδιο του Κριού, το πρώτο σημείο του ζωδιακού, όπου ο Ηρακλής ανέλαβε πρόθυμα τον πρώτο άθλο που του ανέθεσε ο Δάσκαλος, έναν άθλο που πολλοί από εμάς και σήμερα ακόμη μπορούμε και πρέπει να εκτελέσουμε. Ο Κριός είναι ένα ζώδιο του πυρός, της έναρξης και της δημιουργίας. Στον Κριό το έργο είναι ζωτικής σημασίας. Για να εξαλείψουμε κάθε φόβο και να αποκτήσουμε νοητικό έλεγχο πάνω στις δυνάμεις της ανθρώπινης φύσης μας, πρέπει πρώτα απ' όλα να δαμάσουμε και να ελέγξουμε τις αυτοπολλαπλασιαζόμενες σκεπτομορφές του κατώτερου νου μας, που συμβολίζονται από τις (αποκαλούμενες) πολεμικές φοράδες στην ιστορία του Ηρακλή. Κι αυτό θα πρέπει να γίνει από τον ανώτερο νου και την ψυχή. Η ψυχή μάς παρέχει εδώ τον βασικό τόνο: «Προβάλλω, και από το πεδίο του νου κυβερνώ». Γιατί είναι τόσο σημαντικό να δαμάσουμε αυτές τις σκεπτομορφές ή πολεμικές φοράδες; Όχι μόνο επειδή συσκοτίζουν το νου μας και παρεμποδίζουν το θείο φως, αλλά επίσης διότι, αν αφεθούν αχαλίνωτες, εκτρέφουν το κακό τόσο στις σκέψεις όσο και στις πράξεις, γεγονός που συμβολίζεται από τα «άγρια πολεμικά άλογα» τα οποία γεννούν οι πολεμικές φοράδες. Οι ανεξέλεγκτες σκεπτομορφές του φόβου και του διαχωρισμού γεννούν πολέμους, συμφορές και όλεθρο.

Αρκετοί από εμάς έχουμε άμεση επίγνωση της κρισιμότητας της κατάστασης που επικρατεί σήμερα στον κόσμο. Παρατηρούμε και διαβλέπουμε ότι ο πλανήτης μας βρίσκεται σε ένα οριακό σημείο και ότι, για άλλη μια φορά, γινόμαστε μάρτυρες μιας μάχης μεταξύ των Αδελφών του Φωτός και των Αδελφών του Σκότους. Διαπιστώνουμε ότι σε πολλά έθνη και θεσμικά όργανα σε όλο τον κόσμο η απληστία και η σκληρότητα αποκτούν το πάνω χέρι. Ο απομονωτισμός και ο υλισμός συνιστούν πράγματι πολεμικές φοράδες, που παράγουν ιδιοτέλεια, φόβο και μια ανησυχητική έλλειψη συμπόνιας. Η ανθρώπινη φυλή, για ακόμη μια φορά, φαίνεται να διακατέχεται από τη γοητεία του Υλισμού.

Και όμως, υπάρχει μεγάλη ελπίδα.

Πρώτον, κάθε είδους πολεμικά άλογα έχουν αναδυθεί σήμερα στην επιφάνεια και μπορούν να τα δουν όλοι. Όπως το εξέφρασε πρόσφατα ο Αμερικανός πολιτικός Μπέρνι Σάντερς:

Δεν συνηθίζω συχνά να ευχαριστώ τους δικτάτορες, αλλά έκαναν εξαιρετική δουλειά καταδεικνύοντας το σημείο που έχουμε επισημάνει εδώ και χρόνια – κι αυτό είναι το γεγονός ότι ζούμε

σε μια ολιγαρχική κοινωνία στην οποία οι δισεκατομμυριούχοι κυριαρχούν όχι μόνο στις πολιτικές μας υποθέσεις και στις πληροφορίες που καταναλώνουμε, αλλά επίσης στην διακυβέρνηση και την οικονομική μας ζωή.

Δεύτερον, πολλοί καλλιτέχνες και στοχαστές μιλούν πλέον με ένα αίσθημα επείγοντος και τόλμη. Οι λέξεις έχουν μεγάλη δύναμη. Όπως το εξέφρασε ο Σαλμάν Ρούσντι: «Ένα ποίημα δεν μπορεί να σταματήσει μια σφαίρα. Ένα μυθιστόρημα δεν μπορεί να εξουδετερώσει μια βόμβα. Αλλά δεν είμαστε αβοήθητοι. Μπορούμε να εξυμνήσουμε την αλήθεια και να κατονομάσουμε τους ψεύτες». Όλοι συμφωνούν ότι πρέπει να επικεντρωθούμε στο αληθινό και το ωραίο και να απορρίψουμε τον υλισμό και την παθητικότητα. Πρέπει να δημιουργήσουμε τις δικές μας σκεπτομορφές, εμπνεόμενοι από την ψυχή και την ενόραση. Όπως λέει ο Ίαν Μακγκίλκριστ: *Αν θέλουμε να επιβιώσουμε, δεν χρειαζόμαστε απλώς κάποια νέα μέτρα, αλλά μια ολοκληρωτική μεταστροφή καρδιάς και νου. Ο ορθολογικός νους είναι ένας καλός υπηρέτης αλλά ένας κακός ηγεμόνας.*¹ Χρειάζεται να επιτρέψουμε στον ανώτερο νου να κυβερνά τις σκέψεις και τις πράξεις μας. Και πρέπει να ενεργοποιήσουμε τη θέλησή μας για το καλό, η οποία απορρέει από τη θέληση του Θεού. Με άλλα λόγια, θα πρέπει να γίνουμε πλήρως ενεργοί και υπεύθυνοι.

Τρίτον, η εσωτερική σοφία μας διδάσκει ότι η ανθρωπότητα βρίσκεται ακόμη στην αυγή της Εποχής του Υδροχόου. Η παλαιά Ιχθυακή τάξη πραγμάτων, αποδυναμωμένη και αργά φθίνουσα, εξακολουθεί να παραμένει επικίνδυνη και να αποτελεί πρόκληση. Στην πραγματικότητα, όμως, δεν είμαστε αβοήθητοι. Εναπόκειται στην ευθύνη των μαθητών και του αυξανόμενου αριθμού των ανθρώπων που εργάζονται με τη θέληση για το καλό, να φωτίσουν το δρόμο. Και αυτή είναι μια εξαιρετικά αισιόδοξη και ενθαρρυντική σκέψη!

Και, τέταρτον, παρόλο που ο ορθολογικός νους ανέκαθεν δοξάστηκε από τον υλισμό – υλισμός με την έννοια ότι τα πάντα, συμπεριλαμβανομένου του νου και της συνείδησης, παράγονται από την ύλη – πολλοί αξιόλογοι στοχαστές ισχυρίζονται ότι ο υλισμός έχει φτάσει στο μη περαιτέρω. Θεωρείται πλέον ως ένα μη έλλογο και αυστηρά περιοριστικό σύστημα σκέψης. Αρκετοί φιλόσοφοι επιστρέφουν στον λεγόμενο ιδεαλισμό, η σημασία του οποίου είναι ότι τα πάντα προέρχονται από τη σκέψη, από τη συνείδηση. Το σύμπαν ξεκίνησε από το νου του Κοσμικού Στοχαστή. Ο ιδεαλισμός αυτός επιβεβαιώνεται και από την ανάπτυξη της νέας κβαντικής φυσικής, βάσει της οποίας όλοι οι παλαιότεροι φυσικοί νόμοι χρήζουν επανεξέτασης. Στην κβαντική φυσική, τα πάντα συνδέονται με άγνωστους και σχεδόν μαγικούς τρόπους και έννοιες όπως η αιτιότητα, η τάξη και ο χρόνος θα πρέπει να τύχουν ριζικής επανεξέτασης.

Αυτά τα «ιδανικά» ακούσαμε να εκφράζονται και σε πρόσφατη ομιλία του Αντόνιο Γκουτέρες για τα Ηνωμένα Έθνη, όταν προειδοποίησε τους παγκόσμιους ηγέτες ότι τα ανθρώπινα δικαιώματα βρίσκονται σε μεγάλο κίνδυνο και πρέπει να διασωθούν, καθώς «τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι το οξυγόνο της ανθρωπότητας» και χωρίς αυτό θα προκληθεί ασφυξία. Κι αυτό, είναι κάτι σημαντικό. Τα ανθρώπινα δικαιώματα δεν αποτελούν ένα υλικό δώρο της φύσης, αλλά είναι προϊόντα της δράσης μας, της θέλησής μας για το καλό, της συνείδησής μας και της έμφυτης ηθικής μας. Είναι προϊόντα αγάπης, της ουσίας του θείου νου.

Έτσι, η ανθρωπότητα φαίνεται να βρίσκεται στην ίδια θέση που βρέθηκε ο Ηρακλής στον πρώτο του άθλο. Άγριες και καταστροφικές μορφές σκέψης αλωνίζουν στον κόσμο, αναπαράγονται και πολλαπλασιάζονται. Τις βλέπουμε ωστόσο πιο καθαρά πλέον και είμαστε καλύτερα εξοπλισμένοι για να τις μετασχηματίσουμε. Γνωρίζουμε ότι κάθε λέξη και σκέψη μετράει. Όσο μικρές ή ασήμαντες, οι σκέψεις είναι ζωντανά όντα που αναπαράγουν είτε τα μαύρα άλογα του πολέμου είτε τα λευκά άλογα της ειρήνης και της αγάπης. Τα πολεμικά άλογα στις μέρες μας είναι συχνά

μορφές διαστρεβλωμένων πληροφοριών, «ψεύτικες ειδήσεις», που χρησιμοποιούνται ενεργά ως όπλα στη δημόσια πολεμική. Πολλοί όμως πια, κατανοούν την τάση του νου να δημιουργεί μορφές σκέψης, παράγοντας ιδέες, καταστροφικές όταν προέρχονται από τον κατώτερο νου, αλλά αναζωογονητικές και σωτήριες όταν εκπορεύονται από την ψυχή. Και ξέρουμε ότι, μέσα από σκέψεις και εικόνες εμπνευσμένες από την ψυχή, μπορούμε να παρουσιάσουμε μια θετική εικόνα για να ανυψώσουμε τους ανθρώπους από το φόβο και το μίσος τους σε μια χαρούμενη προσδοκία για ένα όμορφο μέλλον, όπου θα βασιλεύει η αγάπη, το φως και η θέληση-για-το καλό.

Ωστόσο, και εμείς επίσης μαθαίνουμε, όπως ο Ηρακλής, να έχουμε σύνεση! Γνωρίζουμε ότι μόνο η ψυχικά εμποτισμένη προσωπικότητα (την οποία συμβολίζει ο Ηρακλής) μπορεί να συλλάβει και να μετασχηματίσει τις κακόβουλες σκέψεις. Πρέπει να παραμένουμε συνεχώς συνδεδεμένοι με το θεϊκό, γιατί χωρίς αυτή τη σύνδεση γινόμαστε ανίσχυροι, όπως ο Άβδηρος, ο φίλος του Ηρακλή στον άθλο. Ο Άβδηρος (που συμβολίζει την προσωπικότητα ως ξεχωριστή οντότητα) δεν μπόρεσε να θέσει υπό έλεγχο τις άγριες φοράδες και ποδοπατήθηκε μέχρι θανάτου· ένα οδυνηρό μάθημα που διδάχθηκε ο Ηρακλής και το οποίο πρέπει και εμείς να μάθουμε.

Ενώ η υλιστική πολιτική επιδιώκει να κερδίσει φυσικούς πόρους για την ενδυνάμωση της εξουσίας και να δημιουργήσει μια «ισορροπία δυνάμεων» μέσω της κούρσας των εξοπλισμών, η αγάπη είναι μια πνευματική πηγή, διαθέσιμη σε όλους. Και, όπως αναφέρει ο Θιβετανός, «Πνευματικό είναι εκείνο που έχει ως κίνητρο την εγκαθίδρυση της Βασιλείας του Θεού στη Γη· αυτή δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί μέχρι να αλλάξουν πολλά στις ανθρώπινες υποθέσεις και στη ζωή».²

Μόνο το Θείο Σχέδιο του Φωτός, της Αγάπης και της Δύναμης μπορεί να μας οδηγήσει σε μια διαρκή ειρήνη και χαρά. Αυτή η ειρήνη και η χαρά δεν είναι αποτελούν προσωρινά διαλείμματα σε πολέμους και συμφορές, αλλά εκείνες οι νοοτροπίες και η δύναμη χαρακτήρα που γεννιούνται από μια φλογερή θέληση· μια παράδοση της θέλησής μας στο θέλημα του Θεού και συνεπώς ένας δρόμος προς την αιώνια ειρήνη και την αγάπη της θεότητας. Αγάπη, όχι ως συναισθηματική προσκόλληση, αλλά ως διανοητική, απεριόριστη συμπόνια που απορρέει από τον Ανώτερο Νου. Εδώ, η Θέληση είναι υψίστης σημασίας, διότι αυτή η αγάπη είναι ενεργητική, όχι παθητική – εμείς τη θέλουμε και εμείς τη δημιουργούμε.

Όταν κατανοήσουμε και θελήσουμε αυτή την αγάπη και την κάνουμε πράξη, τότε μαζί με τον ποιητή Ε. Ε. Κάμμινγκς μπορούμε να απαγγείλουμε τον ύμνο:

Αγάπη είναι η φωνή κάτω από όλες τις σιωπές
Η ελπίδα που δεν έχει αντίπαλο το φόβο
Η δύναμη, τόσο ισχυρή που κάνει την κοινή δύναμη αδυναμία:
Η αλήθεια η πρότερη από τον ήλιο και πιο ύστερη από τ' άστρο

- Αγαπούν οι εραστές; Γιατί τότε στον παράδεισο μαζί με την κόλαση.
Ό,τι κι αν λένε σοφοί και ανόητοι, όλα είναι καλά.